

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00		11:15	sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek	15:00	Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)			

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pátek: 7:00 - 11:00 pondělí - pátek: 7:00 - 11:00

Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25

- večer 17:00 - 17:55

Všední dny: - večer 17:00 - 17:25

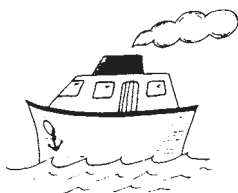
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

28.5. sobota	Arcidiecézní poutí rodin v Praze na Loreť
29.5. neděle	9. neděle v mezidobí
30.5. pondělí	Památka sv. Zdislavy
31.5. úterý	Svátek Navštívení Panny Marie
1.6. středa	Památka sv. Justina, mučedníka
2.6. čtvrtek	v19 hod. Farní umělecký klub ve velkém sále na faře
3.6. pátek	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova , 1. pátek v měsíci Po večerní mši sv. je příležitost kadoraci Nejsvětější svátosti do 23 hodin.
4.6. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
5.6. neděle	10. neděle v mezidobí
6.6. pondělí	Památka sv. Norberta, biskupa
11.6. sobota	Památka sv. Barnabáše, apoštola

Od 16 hodin plavba na parníku (viz str. 3)

13.6. pondělí	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15.6. středa	Památka sv. Víta, mučedníka
21.6. úterý	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka V 19:30 koncert vkostele - Bachcollegium Praha
23.6. čtvrtek	v19 hod. Farní umělecký klub ve velkém sále na faře
24.6. pátek	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
26.6. neděle	13. neděle v mezidobí. Koná se sbírka pro bohoslovce
27.-29.6.	Výstav NSO vkostele (viz str. 3)
28.6. úterý	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29.6. středa	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. O. Pávek, P. M.F. Pěvrátel, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

6

Červen
2005

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽÍŠOVO

Milí bratři a sestry,
na začátku měsíce června opět přichází Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Zamýšlíme-li se nad jejím významem, můžeme si uvědomit, jak mnohými způsoby senám vprůběhu celého liturgického roku připomíná jedinečná událost Vtělení Božího Syna. Bůh se stal člověkem. To se nám připomíná o Slavnosti Zvěstování, samozřejmě o Vánocích, a také Velikonoce jsou jako takové myslitelné pouze za předpokladu, že Vtělení je realitou. Ale nejen vtěcho slavnostních okamžicích, nýbrž kdykoli, každý den, který prožíváme svědomím, že jsme

vykoupeni, každá Eucharistie den co den slavená, to vše stojí na faktu Vtělení. I naše červnová slavnost nám to tedy připomíná.

Pokud by se někomu zdálo, že právě úcta k Ježíšovu Srdci je jakoby příliš konkrétní, příliš „tělesná“, pak bude dobré přemýšlet nad úlohou těla a nad jeho významem a postavením vřádu stvoření. Tělo nestojí vně vedle ducha, nýbrž je jeho sebevyjádřením, jeho „obrazem“. Co konstituuje biologické tělo, je u člověka konstitutivní také pro osobu. Osoba se uskutečňuje vtěle, a tělo je proto jejím vyjádřením; vněm lze vidět to neviditelné, tedy ducha. Protože je tělo zviditelněním osoby a osoba je obrazem Božím, je tělo v celém svém rozsahu současně prostorem, vněmž se božské zobrazuje, vyjadřuje a zviditelňuje. Ne náhodou Bible především ve Starém zákoně hovoří o Božích tajemstvích spoužitím pojmů příslušejících tělu a tělesnému světu (např. „Hospodinova pravice mocně zasáhla...“, apod.). Tím vším se neříká nic o Božím vzhledu, ale používá se zde pro vyjádření Božích tajemství podobenství, která ale nejsou pouhými konvenčními symboly či metaforami. Ke Vtělení Božího Syna pak mohlo dojít právě proto, že tělo bylo vždy výrazovou podobou ducha a možným příbytkem Slova. A na druhou stranu Vtělení Slova dalo člověku a jeho světu definitivní smysl. Když se pak po Ježíšově zmrtyvýchvstání sv. apoštol Tomáš dotýká Pánova těla a vyznává „Pán můj a Bůh můj!“, jedná se opět o totéž, ovšem již svelmi osobním dopadem. Sv. Tomáš se dotýká Ježíšova těla a poznává to, čeho se dotknout nelze, hledí na to, co nelze vidět, a přece to vidí skutečně a pravdivě to vyznává.

Přejme si tedy, bratři a sestry, aby nás třeba právě Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova přivedla a povzbudila k ještě pravdivějšímu vyznání naší víry a k životu zní.

Spoužitím myšlenek kardinála J. Ratzingera – papeže Benedikta XVI. zpracoval **P. Ondřej Pávek**

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství rodičů

neděle 17:00-18:30 - klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

"Biblická hodina"

pondělí od 19:30 - klubovna na faře

"školní rok" již skončil, sejdem se po prázdninách

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 19:00 - 20:00 hod. - velký sál na faře

Ministrantské schůzky

úterý 18:30 - 19:30 hod. - v sakristii kostela sv.

Václava, vede Petr Zborník

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - klubovna na faře

Společenství mládeže

středa od 18:30 - klubovna na faře

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

Dramatický kroužek

čtvrtek 17:30 - 19:00 hod. - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní rada

Nejbližší schůzka bude v září.

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 28.6.2005, 18:30 farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Termíny a skupiny jsou vyvěšeny ve vývěsce.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Ondřeje.

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárčům ze srdce děkujeme!

Farní www stránky:

Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj:

Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, byť na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se přišli příště podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce z řad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!**

Farní knihovna:

Knihovna je umístěna ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Rovněž je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Knihovna se rozrostla díky darům na již téměř 300 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme. Uvítáme Vaše náměty na doplnění knihovny i knižní dary (po předchozí konzultaci s knihovnicí).

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLI, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTEŘÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

MINISTRANTI

Ještě než rozloučíme před prázdninami, kdy se tradičně přerušují jednotlivá společenství svoji činností, rozhodl jsem se udělat krátký rozhovor s ministrantkou Alžbětou Matysovou, která byla jedna z nejvíce horlivých ministrantů.

Můžeš se nám krátce představit?

Jmenuji se Alžběta Matysová, je mi 10 let a chodím do základní školy.

Jak ses vlastně dostala k ministrantství?

Přivedl mě sem vlastně starší bratr Pavel někdy asi před rokem.

Nevadí ti, že jsi vtěto věkové skupině sama zděvat, která ministruje?

Ne, mám tady bráchu, který se mě snaží podporovat i když je to s ním někdy hrozný.

Kterou část a proč ze služby u oltáře máš nejraději?

Patěnu, protože nechci, aby Tělo Kristovo upadlo na zem.

Která služba a proč je pro tebe nejkomplicovanější?

Mísál, protože se pořád nějak nemůžu vyznat vtěch záložkách a je moc těžký.

Máš nějaké mladší sourozence?

Ano mám a jmenuje se Metoděj.

Až bude Metoděj starší, budeš ho učit ministrvat?

Ano, chtěla bych, ale zatím mě moc neposlouchá.

Co by jsi chtěla vzkázat ostatním, kteří se rozhodují pro ministrantství.

No, aby se nebály ministrvat a že je to dobrý, když je člověk nejbliže u oltáře.

Bětko, děkuji ti za rozhovor a přeji ti, aby tvoje horlivost pro tuto službu vydržela co nejdéle.

Petr Zborník

POZOR!

Člověk může své talenty zakopat tak hluboko, že už je nikdy více nenajde!

LETNÍ VÝLET (NEJEN) PRO DĚTI

V sobotu 4.6. Sraz v 9.15 h na Masarykově nádraží u pokladen. Půjdeme na Levý Hradec. S sebou 30,- Kč, pláštěnku, jídlo a pití. Návrat v kolem 17h. tamtéž o.s. bétel

MÁME JEŠTĚ VOLNÁ MÍSTA

NA LETNÍM TÁBOŘE PRO DĚTI OD 6 DO 11 LET!!

(Bereme i předškoláky) Termín konání tábora: 18.-31.7.2005.

Místo konání: Sedlec-Prčice. Cena: 2100,-Kč/os.

Kontakt: Magda Vlčková tel.:608610600, Prokop Šatava tel.: 776565687

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

Římskokatolické farnosti u kostela sv. Václava Praha – Smíchov
konaného dne 22.05.2005 na faře

Přítomni: Marie Dajbychová, Eva Kutá, Tereza Lokajíčková, Jan Macek, P. Ondřej Pávek, P. František M. Převrtil, Jakub Suchel, Marie Tomková, Jiří Zeman

Omluveni: Petr Chvátal, Petr Zborník

Body kprojednání:

parník, výlet, Boží Tělo, zpěvníky, knihovna, ozvučení kostela, Farní umělecký klub, vývěska

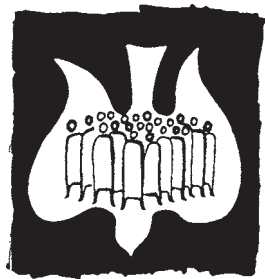
Bylo projednáno a rozhodnuto:

- oprava kostela pokračuje (peníze z grantu MČ Praha 5 a od MHMP)
- dostali jsme grant od Nadace Charty 77 – konto Bariéry (díky Jakubu Suchlovi) na zřízení bezbariérového přístupu ke kostelu (70 000,- Kč), žádost o stavební povolení podána, zatím se čeká na vyjádření památkářů (snad proběhne bez problémů, protože projekt je už snimi předjednan)
- Farní umělecký klub – včervnu dvě promítání (2. a 23.6.), pokračování vzáří
- Boží Tělo – s ohledem na probíhající rok Eucharistie je tento svátek obzvláště významný, a proto je žádoucí podpořit bohoslužbu v katedrále
- Zpěvníky – pracuje se na nových, bude vyhlášena sbírka na pokrytí nákladů
- Zřízení vývěsky před farou naráží na administrativní potíže, asi nejsnazší by byla její instalace u vchodu do kostela; Jakub Suchel prozkoumá možnosti jejího zhotovení ve vhodném provedení
- Vsobotu 24.9. farní výlet, trasa bude upřesněna
- Odjezd parníku, kde se budeme loučit sP. Ondřejem a P. Františkem, bude vsobotu 11.6. v 16 hod. (přesně!!!) znábřeží mezi Palackého a Železničním mostem na pravém břehu Vltavy. **Vtento den nebude večerní mše sv. v17:30!**
- Vknihovně nové přírůstky (knihy, kazety, časopisy)
- Na rekonstrukci ozvučení kostela máme 2 nabídky – probíhá výběrové řízení

Příští zasedání pastorační rady stanoveno na září 2005

Zapsala: **T. Lokajíčková**

„NEMÁM ČAS...“

Také už Vám někdy „zatrulo?“ A to se mi právě stalo, když jsme vsobotu, 21.května byli vnašem kostele při udělování svátosti biřmování. Pan biskup K.Herbst ve svém kázání mluvil o setkání člověka sPánem. Jak často nás volá, ale my nechceme slyšet, někdy nám i zastoupí cestu, ale my reagujeme tím známým rčením lidí nynější uspěchané doby: „Nemám čas, snad zítra či pozítří!“ Pán se nám nevnučuje, máme přece svobodu, ale může se nám také stát, že Pána už nepotkáme, že se naše cesty už křížit nebudou!

Naši biřmovanci se ale sPánem zastavili - *m ě l i č a s* - uvědomili si cenu Pánova pozvání a celých 8 týdnů se svědomitě připravovali, aby se mohli stát opravdovými křesťany ze svého přesvědčení. Když pak (po modlitbě za vylití darů Ducha) při mši sv. jednotlivě

klasicky: Štěpán Macháček, Lidická43, Praha5, 15000.

děkujeme a prosíme, zašlete peníze na náš transparentní sbírkový účet u eBanky: 1941236028/2400, variabilní symbol 1100.

Naším cílem není pouze oprava kostelů a zachování tří skvostů gotické architektury, ale i naplnění jejich funkce, tj. aby sloužily kchvále Pána a zapojily se tak do života celého kraje.

Více informací naleznete na www.kostelni.duch.cz, případné dotazy rádi zodpovíme buď e-mailem: stepan.machacek@atlas.cz nebo

Liza Machoninová a Štěpán Macháček

NEDĚLNÍ VÝLET (ZA MŠÍ), TENTOKRÁT NA MÍSTO JEDNOHO Z NEJHORŠÍCH VÁLEČNÝCH ZLOČINŮ

Po staletí žila středočeská obec Lidice nedaleko Kladna pokojným a mírumilovným životem, až do onoho osudného 10. června roku 1942, kdy se stala místem zločinu, který neměl vdějinách civilizovaného světa obdoby. Právě tehdy, před třiašedesáti lety, vdobě největší fašistického útaku a teroru, který zesílil zejména po atentátu (27. května 1942) na říšského protektora Reinharda Heydricha (Reinhard Heydrich se narodil 7. 3. 1904 v Halle nad Sálou, 4. 6. 1942 umřel vPraze na Bulovce) byly Lidice vypáleny. Lidice byly doslova srovnány se zemí, muži vyvražděni a ženy sdětni zavlčeny do koncentračních táborů. Krvavý masakr a hrůzné potlačení základních práv člověka a jeho lidské důstojnosti znamenalo totální zdecimování této nevinné středočeské obce. Převážnou většinu jejího českého obyvatelstva tvořili převážně horníci a hutníci kladenských dolů a železáren.

Na začátku roku 1942 měly Lidice 500 obyvatel, z nich přežilo okupaci pouze 159. Celkem 88 dětí, 60 žen a 192 mužů zLidic během druhé světové války zahynulo. Na to vše můžete vtěchto dnech vzpomenout při návštěvě lidického Památníku.

Každou sobotu je vPamátníku Lidice od 9 hodin promítán film „Druhý život Lidice“, dokumentární dvacetiminutová esej o lidické tragédii. Snímek přibližuje světovou reakci na události roku 1942 a navazuje na filmový dokument režiséra Humprey Jenningse „Tichá ves“. Každou neděli od 9 hodin je zase promítán nový dvoudílný film „Noc delší než den“. Film zobrazuje nejenom samostatnou lidickou tragédii, ale také to, co této události předcházelo. Jedinečnost tohoto dokumentu spočívá vtom, že film postrádá jakýkoliv komentář. Autentičnost a syrovost toho, co se tehdy vLidicích odehrálo, nám zprostředkovávají ti, kteří červnové události roku 1942 na vlastní kůži prožili. Možné

JSEM VDĚČNÝ ZA LÉTA ZDE STRÁVENÁ (rozhovor sP. Ondřejem Pávkem)

P. Ondřej Pávek se narodil v roce 1969. Od roku 1996, kdy byl vysvěcen na kněze, působí ve farnosti Sv. Václava; nejdříve jako farní vikář Vojtěcha Homoly, od roku 1998 je zdejší administrátorem a od roku 2001 farářem. Kromě toho byl ustanoven v roce 2002 okrskovým vikářem II. pražského vikariátu, tedy téměř celého pražského levého břehu Vltavy. Během jeho působení mimo jiné zahájila činnost farní (pastorační) rada, podařilo se téměř dokončit opravu kostela a zprovoznit farní budovu. Od září letošního roku odchází studovat kanonické právo do Benátek.

Když jsi nastupoval do smíchovské farnosti, zřejmě jsi nečekal, že zde zůstaneš dalších 9 let?

To jsem opravdu nečekal. Po odsouzení kaplanských let jsem počítal s tím, že se budu stěhovat dál.

Když se člověk rozhlédne kolem sebe, časté změny ve farnostech rozhodně vzácné moc nejsou. Není to na tak mladého kněze minimálně diecézní rekord?

Dá se na to dívat ze dvou pohledů, které se nevyklučují: 1) Je možné a potřebné to vnímat jako na Boží záměr, což nepochybně byl. 2) Zurčitých indicií jsem tehdy vr. 1998, kdy jsem byl ustanoven administrátorem zdejší farnosti, nabyl dojmu, že biskupové neměli momentálně nikoho jiného, koho by sem mohli ustanovit. Svoji roli v tom asi mohla sehrát i skutečnost, že pro nového faráře nebylo zajištěné bydlení. Fara ještě neexistovala a já jsem nějaké bydlení měl, tak se to vyřešilo tímto způsobem. Pan kardinál, když jsem se s ním krátce po svém ustanovení hovořil, mi řekl, že to tak původně nezamýšleli. Teď, když máme faru, je pro pány biskupy v tomto ohledu určitě snazší rozhodování, koho sem ustanovit.

Změnil se na něco tvůj pohled, např. v pastoračních otázkách? Jak se v tom liší kaplan (farní vikář) Pávek od faráře Pávka?

Asi bych neřekl, že se jedná o nějakou zásadní změnu pohledu. Po absolvování fakulty jsem nějaké konkrétní představy nebo očekávání, jak co budu dělat, neměl. Ani jsem se o takové představy příliš nesnažil, protože jsem počítal s tím, že v konfrontaci s realitou stejně budu muset jednotlivé pohledy podrobit korekci, takže jsem si spíše své pohledy utvářel až vzhledem k realitě samotné.

Za svého zdejšího působení se změnilo mnohé. Co považuješ za největší úspěch? Z čeho máš největší radost?

Během mého působení sice některé nové věci začaly, ale nemyslím si, že to byla nějaká výrazná proměna toho, co zde bylo předtím. Bylo zde přece dlouholeté pozeňané působení patera Homoly i kaplanů, kteří zde působili přede mnou, takže moje přítomnost určitě neznamenala, že „konečně začalo něco fungovat“. Spíše jsem rád, že se mi, jak doufám, podařilo na to všechno dobré navázat a rozvíjet to. Myslím, že ta změna na pozici administrátora nebyla nějak příliš dramatická a dramaticky vnímaná ze strany farníků, a až na výjimky se to snad i obešlo bez nějakých výrazných rozčarování a bez nostalgických vět typu: „jo to tenkrát za otce Homoly“, za což jsem velmi rád. To mi dodává optimismu, že stejně bezbolestný bude také příchod nového faráře. Ať už v tom smyslu, že nikdo neřekne, jak to bylo za otce Ondřeje skvělé, zatímco teď..., anebo naopak, že konečně přišel někdo, kdo to tady pozdvihne a vnese příslovečnou „trochu života do toho umírání“.

Kněz skládá slib poslušnosti svému biskupovi. Nastala nějaká situace, kdy ses musel podvolit, aniž by ses s tím vnitřně ztotožnil?

Vzpomínám si na chvíli, kdy jsem měl problém se čtením jednoho pastýřského listu, jehož obsah se mi příliš nelíbil, protože se mi zdál poněkud tendenční a příliš překotně reagující na událost, která stála u jeho vzniku. Týkalo se to události, kdy se ve Vrchlabí krátce předtím utopila rómská žena, kterou do Labe údajně zrasových pohnutek nahnalí podnapilí skinheads. Pastýřský list pochopitelně tento čin odsuzoval

(což bych samozřejmě bez rozpaků podepsal), ale na základě této smutné události pak rozebíral další související problémy, a to způsobem, který bych už opíraje se o ne vždy pozitivní zkušenosti zde na Smíchově nabyté tak zcela bez problémů podepsat nemohl. Pro úplnost ještě dodávám, že když jsem později četl referenci o tomto případu z pera tehdejšího královéhradeckého státního zástupce Miroslava Antla, opravdu mi z toho vyplynulo, že se celá událost odehrála poněkud (dost) jinak, než jak o ní zjištěné informovaly a na ni reagovaly sdělovací prostředky a zmíněný pastýřský list, který jsem ovšem nakonec přečetl podle pokynů.

Smíchovská farnost byla navíc tvou úplně první farností. Je tedy asi těžké porovnávat. Přesto patří podle tebe spíše k průměrným farnostem alespoň v našich končinách nebo se také něčím odlišuje?

Určitě se vymyká, a to svou velikostí, resp. počtem lidí, kteří zde žijí a na životě farnosti se účastní. I když není tou nejpočetnější farností v Praze, nepochybně patří k těm velkým. Pokud jde o aktivity farního života, mám za to, že je určitě nadprůměrná.

Za co bys nás farníky otcovsky pochválil nebo pokáral?

Bylo pro mě vždy velkým zdrojem radosti, když se jednotlivé aktivity života farnosti u mnoha farníků setkávaly skladnou odezvou, když se lidé rádi zapojili, zúčastnili, a aktivně pomohli. A na druhou stranu mě mrzelo, že bylo také nemálo těch, kteří se neúčastnili nikdy ničeho, a farnost, popř. faráře, vnímali pouze jako instituci určenou k jejich pokud možno časově i jinak nenáročným obsluhám bez smyslu pro živé společenství, kterým má farnost nepochybně být. Takže pochvala a postesknutí si jsou v tomto případě jakoby dvě strany jedné mince.

Měl jsi někdy pocit házení hrachu na zed?

Někdy ano, ale to je věc, se kterou je třeba počítat. Je potřeba se smířit s tím, že to vždycky takhle v některých případech bude, nenechat se tím znechutit a nezapomínat na to dobré, co člověk může dělat, protože těch, kdo o to mají zájem, je hodně.

Zanedlouho definitivně odcházíš. Důvodem je tvoje postgraduální teologické studium v Benátkách. Většinou každého napadne, když Itálie, tak Řím. Proč tedy ne v Římě, ale v Benátkách?

Především upřesňuji, že mám studovat kanonické právo, což není teologie. A v Benátkách proto, protože od benátského patriarchy přišla do diecéze nabídka stipendia pro jednoho studenta na studium kanonického práva na Institutu sv. Pia X., který v Benátkách sídlí. Protože jsem byl znám tím, že jsem se kanonickým právem už dříve trochu zabýval a zajímal se o něj, bylo mi toto studium nabídnuto a po určitém, ne zrovna snadném, rozhodování, jsem nabídku přijal.

Jak dlouho bude tvoje studium trvat?

Stipendium je poskytnuto na dobu tří let, což je délka studijního programu k dosažení licenciátu.

Zřejmě nebude pro tebe jednoduché usednout po tak dlouhé době opět do školních lavic...

Studijní režim určitě náročný bude, ale myslím si, že jsem schopný se přizpůsobit. Myslím si, že pro mne bude spíše náročná dost zásadní změna v prožívání kněžství. Stipendium je sice spojeno s nějakým menším úvazkem výpomoci v konkrétní farnosti, ale i tak to bude do určité míry krok do neznáma, protože jinou podobu kněžského života než službu v duchovní správě zatím zvláštní zkušenosti neznám.

Budeš to mít náročné se zabalení?

Za tu dobu, co jsem v „církvních službách“, jsem se stěhoval celkem šestkrát. Ze semináře krodíčům, od rodičů na privat, pak zase krodíčům, pak na Vinohrady, pak do Zborovské a nakonec na faru. Takže z toho tolik strach nemám. Podle dosavadních zkušeností se jedná o záležitost jednoho, max. dvou dnů.

Máš nějaké přání, které bys chtěl, aby se někdy zrealizovalo? Osobní či „profesní“?

Do budoucna bych si pro sebe přál, abych mohl dělat, chtěl dělat a skutečně dělal pro Boží království právě to, co bude Pán Bůh v danou chvíli ode mně chtít a co bude mít díky Boží Prozřetelnosti smysl. A vzhledem k farnímu společenství, v němž jsem mohl posledních devět let žít? Všem bych vám přál totéž, co jsem právě vyslovil jako přání pro sebe. A pak bych si ještě velmi skromně přál, aby na mě farníci vzpomínali vdobrem, ale bez nostalgie, a aby mého nástupce přijali stejně hezky, jako tehdy přijali mně. Jsem za léta zde strávená Pánu Bohu vděčný. A děkuji za ně i vám všem!

Ptal se **Jakub Suchel**

LIPNICKÉ KOSTELY

Vážení farníci, rádi bychom Vás seznámili sčinností našeho občanského sdružení „Přátelé podlipnických kostelů“. Toto sdružení bylo založeno v roce 2001 několika mladými studenty, kteří se rozhodli zachránit tři unikátní gotické kostely pod hradem Lipnici na Havlíčkověbrosku.

Jedná se o kostely sv. Martina v Dolním Městě, sv. Markéty v Loukově a sv. Jiří v Řečici. Kostely byly v době komunismu zanedbány a dnes je jejich stav natolik alarmující, že se obáváme o jejich budoucnost. Zvláště vzácným gotickým nástěnným malbám ze 14. století, které se ve všech třech objektech dochovaly, na venkovské poměry, vneobvyklém rozsahu a kvalitě, hrozí kvůli vztlínající vlhkosti brzký zánik a farnost Lipnice nad Sázavou, pod jejíž správou kostely spadají, nemá vsoučasné době prostředky na

nákladné opravy. To jsou hlavní důvody, které vedly několik mladých studentů k založení občanského sdružení, které pomáhá farnosti při shánění finančních prostředků na opravy a zároveň se snaží kostely přiblížit lidem formou pravidelně pořádaných benefičních kulturních akcí. Tříletá činnost našeho sdružení se setkala s kladnou odezvou u místních obyvatel i širší laické a odborné veřejnosti. Již víc než rok také úzce spolupracujeme smístní samosprávou, která naše akce vítá a podporuje. Stejně jako minulý rok zažádalo i letos naše sdružení u Ministerstva kultury České republiky a u

Krajského úřadu Kraje Vysočina o finanční dotaci na nejnnutnější opravy. Celkový rozpočet prací plánovaných na letošní rok je přibližně 11 600 000 Kč. Ze státního rozpočtu a z rozpočtů místních samospráv (Kraj Vysočina a obec Dolní Město) nám bylo přislíbeno celkem 532 000 Kč. Tyto dotace jsou však podmíněny spoluúčastí našeho občanského sdružení, které se zavázalo podílet částkou 629 000 Kč. Opravy musí proběhnout ještě v letošním roce, přičemž získání našeho podílu je zcela

závislé na příspěvcích dárců a sponzorů.

Kromě těchto oprav plánujeme do budoucna samozřejmě i další práce, přičemž jsme si vědomi, že celková rekonstrukce bude trvat několik let. Proto si Vás dovolujeme oslovit s prosbou o pomoc jak finanční, tak i duchovní. Pokud se rozhodnete naši činnost podpořit finančně, předem mockrát

přístupovali, aby přijali z rukou pana biskupa „pečet darů Ducha svatého“, nikoho snad nenechali na pochybách, že to nemyslí vážně. Vybraná biřmovací jména o tom jistě svědčí, např. sv. (matka) Tereza, sv. Eugen (misionář), sv. Augustin, sv. Jan Evangelista, sv. Prokop,..... Podle toho, jak jsem pozorovala jejich snahu a odhodlání, věřím, že se stanou i dobrými spolupracovníky Pána na této zemi.

„Byla to taková živá a radostná bohoslužba“ mi řekla moje sestra, „takovou u nás nezažíváme“ (patří do jiné pražské farnosti). Milí smíchovští farníci, měli bychom si uvědomit ty výjimečné dary – naše dva kněze – není to opravdu samozřejmé (známe přece situaci v naší zemi). Měli bychom za ně stále děkovat a vyprošovat pro ně nevyhasínající proudy darů Ducha svatého. A i když nás čeká bolestné rozloučení – to, čím jsou obdarováni, budou předávat zase na nových místech tam, kam je Pán pošle a kde je jich třeba.. A nezapomínejme prosit i za jejich nástupce. Samozřejmě záleží i na nás – věřících, jak se bude utvářet situace v naší farnosti v příštích letech, protože i my máme mít podíl na šíření víry v našem okolí, na vytváření radostného duchanaší farnosti, i na veškerém dění v naší – tak dlouho očekávané – farní budově. Všichni jsme přece údy církve, každý znás má větší či menší úkol, ke kterému byl určen a obdařen dary Ducha sv. A pokud si myslíme, že žádné dary nemáme, není to pravda! Zamysleme se, přejme se Pána a hlavně budme pozorní k Jeho oslovení.

MĚJME NA PÁNA ČAS!

M. Muchová

PALATA

Je domovem většinou pro lidi nevidomé, slabozraké, lidi se zbytkem sluchu, těžko se pohybující, lidi se ztrátou paměti a stařeckou popleteností. Žijí ve zvláštním světě, "doma" je pro ně pokoj, kde mají svou postel, noční stolek a skříň. Chodba, jídelna, společenská místnost, to už je pro ně "venku". A návštěva bohoslužby v kulturním sále, to je "kostel", proto se někteří převlékají do svátečního. Nevidí se navzájem, poznávají jen několik sousedů podle hlasu. Mše se zúčastní kolem 25 lidí, několik na

vozičkách. Zdravotní personál je ochotný a vozičkářům pomůže.

Mše sv. se koná pravidelně každý pátek odpoledn. I když mnozí nejsou schopni sledovat jednotlivé části mše, účast na bohoslužbě je pro ně pohlazení, obohacení, je jim dobře v prostředí plném lásky, které tu vytváří otec František. Zná všechny jménem, přivítá a rozloučí se s každým osobně, někteří po dlouhých letech přistupují ke svátosti smíření. Zpívají se známé písně, které si lidé ještě pamatují z dob, kdy žili mimo ústav. A slovo kněze se snaží vyburcovat v lidech ty vlastnosti, které by jim usnadňovaly pobyt v ústavu: trpělivost, toleranci, pomoc svým spolubydlícím, ochotu a lásku. Společně strávené chvíle při mši sv. jsou pro nemocné, pro něž je Palata konečnou stanicí života, posilou, místem klidu, pochopení a radosti. Snad si alespoň někteří z těchto "zapadlých křesťanů" uvědomují, že nejsou sami se svými kříži a cítí, že jsou kolem nich lidé, kteří se o ně zajímají, mají je rádi a že tou nejbližší, nejuvěrnější a nejdůležitější oporou je jim Kristus a Matka Boží.

HK

je rovněž shlédnout i velmi emotivní film „Lidické ženy vyprávějí“ z roku 2002. Památník Lidice tvoří muzeum, výstavní síň, hrob lidických mužů, Horákův statek, pozůstatky původního kostela, školy a hřbitova, dále nově instalovaný pomník dětských obětí války od sochařky Marie Uchytlové a Jiřího Václava Hampla, růžový sad (symbol míru a přátelství mezi národy, je zde nasázeno přes 22 000 růžových keřů, celkem dvou set odrůd) a galerie. Památník leží vúdolí Lidického potoka a jeho

areál je zhruba jeden kilometr dlouhý. Rozhodně jej doporučuji projít celý. Jen postát na základních kamenech původního gotického kostela sv. Martina je zážitek. Jakoby tady i dnes na vás dýchne nacistická zvěř. Jak mohl jeden člověk druhému tak ublížit? Kam až vede lidská nenávisť? Kostel byl nacisty zbourán a místního faráře Josefa Štemberka nacisté 10. června 1942 zastřelili společně s dalšími 172 lidickými muži na zahradě Horákova statku. Cestou od kostela sv. Martina si můžeme prohlédnout několik soch a sousoší. Například sochu Plačící ženy z roku 1957 (dílo zasloužilého umělce, akademického sochaře Prof. Karla Lidického 1900-1976). Obzvláště zdrcující je pohled do tváří 82 dětí z Lidic zavražděných plynem v roce 1942, dílo sochařky Marie Uchytlové a Jiřího Václava Hampla.

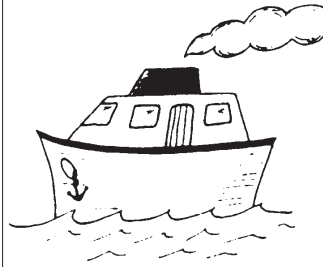
Muzeum je od 1. dubna do 30. září otevřeno denně od 9 do 18 hodin (vstupné děti, studenti, důchodci 20 Kč, dospělí 50 Kč, rodinné vstupné včetně dětí 100 Kč). Pozor!!! Z důvodu rozsáhlé stavební rekonstrukce a současného instalování nové expozice je až do 28.10. 2005 muzeum Památníku Lidice pro návštěvníky uzavřeno. Fragment původní výstavy je instalován v náhradních prostorách - mramorové síni Památníku, promítání filmů je zajišťováno v lidické galerii. Lidice jsou z Prahy dobře dostupné autem i autobusem,

dorazit sem lze i po značených turistických stezkách: ze Středokluk to jsou po zelené 4 km, z Tuchoměřic 8 km.

Michael Mareš - michael.mares@seznam.cz

Památník Lidice (273 54 Lidice), Příspěvková organizace zřízená Ministerstvem kultury ČR (tel.: 31 2253088), e-mail: lidice@quick.cz, www.lidice-memorial.cz.

VZHŮRU NA PALUBU !!!

Zadokolesový parník Tyrš odplouvá po proudu, který odnáší vzpomínky... V sobotu 11. června 2005, přesně v 16.00 hod., na tři hodiny, bez mezipřistání. Prosíme, k nalodění přijďte aspoň půlhodinu předem. Po prvotních pochybách, zda kapacitu lodi (300 míst) využijeme, nyní litujeme, že pražská flotila osobních lodí nemůže nabídnout plavidlo větší. A na nákladní lodi s remorkérem by to asi nebylo ono. Takže prosíme: přijďte jen Vy, kdo máte „číslo“ - pro sebe i pro každé dítě. Vyplováme z přístaviště mezi železničním a Palackého mostem na břehu opačném než

smíchovském. Nyní loď Tyrš kotví na Výtoni, není jisté, zda do června nebude nástupní místo posunuto pár set metrů po proudu - to bychom hlásili v ohláškách po bohoslužbách. Vyplováme směrem k plavební komoře u Janáčkova nábřeží, tam si můžeme dobře zamávat a zahalekat s neplujícími (můžeme tam být už asi v 16.10) a pokud tam nebude nával, brzy proplout směrem ke Karlovu a Štefánikovu mostu, kde se otočíme proti proudu. Zbude li čas, vyplujeme ještě kousek proti proudu okolo Vyšehradu. A vrátíme se do přístaviště. Tak jako v životě.

Těšíme se, že budeme na jedné lodi.

Posádka od sv. Václava i lodníci z Tyrše.

UPOZORNĚNÍ !!!

V sobotu 11. června 2005, kdy se koná plavba na parníku, **NENÍ** večerní mše sv.

PRAVIDELNÝ VÝSTAV NSO

Přijměte, prosím, pozvání kadoraci NSO při výstavu, který se u nás ve farnosti koná pravidelně koncem června. Letos to bude ve dnech 27. - 29. června vždy od 7 do 12 hodin.

HLEDÁME KUCHAŘKY(ŘE) !!!

Pokud máte čas a chuť strávit v létě 14 dní uprostřed jihočeských lesů přímo u rybníka, rádi vaříte (i pro hodně lidí) a máte kladný vztah k dětem, neváhejte a ozvěte se nám. Na tábor hledáme 1 nebo 2 schopné kuchařky či kuchaře.

- **Kuchyň v tábořišti je útulná a moderně vybavená.**

- **Předpokládaný počet účastníků (včetně vedoucích) je cca 80 osob.**

Podrobnosti Vám sdělí a dotazy zodpoví organizátoři tábora:

Kateřina Pulkrábková, Petr Hoffmann (+ kontakty, stejně jako na letáku)

Kontakty: Kateřina Pulkrábková - 604571954 nebo tabor@campamento99.cz

FARNÍ UMĚLECKÝ KLUB

Po delší přestávce byla v květnu obnovena činnost farního uměleckého klubu! V červnu se sejdeme, tentokrát vyjimečně dvakrát, 2.6. a 23.6. (čtvrtek), vždy v 19 hod ve velkém sále na faře, při pokračování cyklu "Dekalog" neboli Desatero. Jsou zváni i ti, kteří se v prvních projekcích neúčastnili, pozvat můžete samozřejmě i přátele a známé (míst k sezení je 60!). Zároveň uvítáme náměty k programové skladbě, dalšího ročníku. Hledáme rovněž spolupracovníky (programové i na přípravu sálu před a úklid po promítání) !!!